

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai
1979 m.
balandžio
17 d.
Antradienis
Nr. 44 (3934)
Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

PAVASARIS

„Anykščių šilėlyje“

Kas rytą ir po nakties šiek tiek įšalusią dirvą, kur pasėti žiemkenciai, išvažiuoja Antano Burneikos, Antano Palubinsko ir kitų vairuojami nedidelio galingumo traktoriai su tręštuvais. „Anykščių šilėlyje“ kolūkyje žiemkenciai tręjami amonio siera po 200 kg į hektarą. Kol kas darbas nenašus, nes truputį įdiję dirvą darosi klampį, traktoriai gali apgadinoti pasėlius ir prieš vidurdienį darbą tenka nutraukti. Kadangi praėjusį rudienį buvo pasėta nedaug žiemkenciu, o ir tie patys nesėję želti, ūkio agronominė tarnyba labai atidžiai apžiūrėjo juos, atrinko perspektyviausius plotus ir dabar daro viską, kad kiekvienas aras būtų prižiūrėtas ir patręštas taip, kad duotų galimai didesnį derlių.

Ryšium su tuo, kad ūkyje nebuvo įvykdytas žiemkenciu sėjos planas, kad rudens arimo kokybė dėl labai sunkių klimatinų sąlygų buvo žemesnė, negu įprasta, o ir pavasaris aiškiai vėluoja, kolūkių pirminko pavaduotojas gamybos reikalams Alvydas Diekus, padedamas vyr. agronomo Juozo Žasno ir vyr. inžinieriaus Alovzo Gudelio, rūpestingai peržiūrėjo pavasario laukų darbų planą, supažindino su juo mechanizatorius, numatė keletą variantų, kaip reikės rikiuoti darbus, priklausomai nuo klimatinų sąlygų.

Siuo metu ūkyje beievojami sėnys, perrenkamos sėklinės bulvės. Į plotus, skirtus kaupiamųjų kultūrų auginimui ir nepatręšus iš rudens vežamas mėšlas. Šilėlyčiai supranta, kad šių

metų pavasaris bus sunkesnis, negu įprasta: teks pasėti apie 1300 hektarų vasarajaus, 160 hektarų linų, dirvų paruošimas sėjai taip pat pareikalaus daugiau darbo. Todėl čia stengiamasi išnaudoti kiekvieną pavasario dieną, prieš didįjį darbų metį padaryti tai, ką klimatinės sąlygos jau leidžia daryti.

Ketvirtadienį „Anykščių šilėlyje“ aplankė socialistinio lenktyniavimo partnerių — „Gintaro“ kolūkio žemdirbių delegacija, vadovaujama „Gintaro“ kolūkio pirminko, LTR Aukščiausiosios Tarybos deputato J. Acaus. Šilėlyčiai parodė gintarieliams rūpestingai paruoštas, išbandytas, asfaltuotoje aikštelėje išrikuotas žemės dirbimo mašinas, supažindino su numatyta darbo organizacija, papasakojo, kokie reikalai fermose. Reikia pasakyti, kad pirmasis dešimtojo penkmečio ketvirtųjų metų ketvirtis buvo sėkmingesnis pieno ir mėsos gamyboje „Anykščių šilėlyje“ kolūkio žemdirbių kolektyvai. Betgi ne veltui sakoma, kad viena pavasario diena maišina rudens mėnesį. Ir todėl tiek „Anykščių šilėlyje“ kolūkio pirminko Vlodo Sostako, tiek „Gintaro“ kolūkio vadovo Juozo Acaus mintys ir rūpestiai buvo sutelkti į tai, kaip gerai pavyks pasėti javus, kokių derlių sugebės išauginti ūkio kolektyvai. Juk galutinai žemės ūkio gamybos rezultatai priklauso nuo grūdų ir pašarų gausumo. Kaip tik juos auginant kolektyvai pasiryžę labai rimtai palenkyniauti.

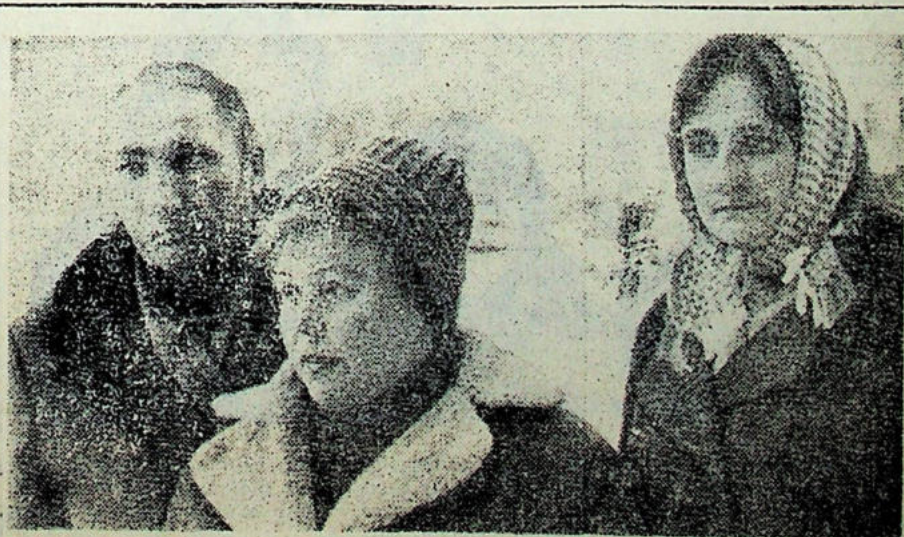
P. Salfis

Melžėjos patenkintos

Didelį dėmesį K. Staro kolūkio valdyba ir visuomeninės organizacijos skiria dirbančiųjų darbo ir buitės sąlygų pagerinimui, kultūringam laisvalaikiui. Pastaruoju metu ypač išgražėjo gyvulininkystės fermų poilsio kampeliai. Štai visai neseniai ūkio statybininkai Stasys Tamašauskas, Stasys Bileišis, Bronius Vizbaras, Stasys Radzevičius Nakonių fermoje įrėngė jaukią svetainę. Siame poilsio kambaryje melžėjos gali pasigėrėti statybininkų kruopščių ir nagringų rankų sukurta sienų apdaila, pavartyti naujausią spaudą, esant šaltam orui pasišildyti prie židinio... Dabar šiam kambariui ruošama vaizdinė agitacija, stendai, kurie pasakos apie ūkio gyvulininkystės darbuotojų socialistinį lenktyniavimą.

B. Vytaitis

„K. d.“ inf.

Iš visų rajono ūkių, įmonių, organizacijų į savo sąskrydį, kuris įvyko Anykščių kultūros rūmuose, susirinko geriausi gamybininkai, komunistinio darbo spartuoliai, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai. Kiekvienam šio sąskrydžio dalyviui buvo įdomu susitikti su darbo draugais, pasidalinti patyrimu. Kartu su kitais rajono darbo švyturiais sąskrydyje dalyvavo ir Surdegio kolūkio kiaušinių šėrikas Antanas Gorklys, karvių melžėjos Adelė Baltrukevičienė bei Aldona Ramanauskienė. Savo nuosirdžiu triūsę šie surdegiečiai pelnė didelį ūkio vadovų, darbo draugų pasitikėjimą.

Vyt. Bagdono nuotr.

PASITIKRINTA PRIEŠ ĮTEMPTO DARBO STARTĄ

Kokia parengtumi rajono žemdirbiai pasitinka jau prasidedančio didžiojo darbuočiųio — pavasario sėjos pradžią, o taip pat, kaip geriau užbaigti gyvulių žiemojimą rajono ūkiuose — tokį tikslą turėjo praeitą ketvirtadienį organizuotas masinis tarpusavy lenktyniavimą rajono ūkių pasitikrinimas. Šio reikšmingo renginio metu lenktyniavimą ūkių delegacijų atstovai, lankydamiesi vieni pas kitus, pasidalino patirtimi, atskleidė dar pasireiškiančias spragas, pateikė dalykiškus pasiūlymus, kaip geriau organizuoti darbus, kad pavasario sėjos įkarčio dienomis vyrautų darba ir susiklausymas. O tos pačios dienos pavakaryje, susirinkus į išplėstinį LKP Anykščių rajono komiteto biuro posėdį pasitikrinimo priemonėje dalyvavusiems rajono ūkių atstovams, rajono atsakingiems partininkams, tarybininkams, ir žemės ūkio organizacijų darbuotojams, buvo plačiau apibendrinti ir aptarti svarbiausi uždaviniai, kuriuos žemės ūkio darbuotojai ir specialistams reikės įgyvendinti pavasario sėjos laikotarpiu.

Išplėstiniame posėdyje kalbėjo Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio direktorius A. Puodžiukas, „Atžalyno“ kolūkio pirminkas A. Zibutis, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius A. Pečiukėnas, „Lenino keliu“ kolūkio vyr. agronomas A. Preibys, K. Staro kolūkio inžinierius-mechanikas A. Jočys, Anykščių rajono LDT vykdymo komiteto pirminkas A. Budavičius, o taip pat pranešimą padaręs rajono žemės ūkio valdybos viršininkas A. Daciulis gana plačiai apžvelgė teigiamą darbą, kuris jau atliktas ra-

ijono ūkiuose ruošiantis pavasario sėjos darbymečiui, nurodė problemas ir sunkumus, kalbėjo apie svarbiausias priemones ir būdus, kuriuos būtina įgyvendinti, kad pavasario sėjos karštmečiu visuose rajono ūkiuose vyrautų darni darbinė nuotaka.

Kadangi šį pavasarį vasarinėmis kultūromis reikės rajone apseiti net 23 proc. didesnius plotus, nes iš praeitų metų rudens ne visuose rajono ūkiuose buvo įvykdytos žiemkenciu sėjos užduotys ir dalį blogai peržiemojusius ir išgedusius žiemkenciu plotus reikės atsėti vasarinėmis grūdininėmis kultūromis, tai darbuočiųio įtempo iš tikrųjų padidės ir reikės parodyti ūkiuose nepaprastai daug išmonės, organizuotumo ir operatyvumo, siekiant kuo sumaniau surikiuoti ir atlikti visus laukų darbus. Ruošiantis pavasariui kruopščiai padirbėjo „Gintaro“, „Levaniško“, „Nevežio“, „Svyturio“, „Aušros“ kolūkių, Raguvėlės ir Anykščių sodininkystės tarybinių ūkių žemdirbiai, kurie paruošė vien pirmos klasės kondiciją atitinkančią javų sėklą. „Anykščių šilėlyje“, „Lenino keliu“, „Svyturio“ kolūkiuose pavasario sėjai organizuoti sudarytuose planuose-grafikuose ryškiai atsispindi mechanizatorių konkretūs išdirbio normos, atskirų darbų atlikimo terminai. Organizuojant socialistinį lenktyniavimą pavasario sėjos dienomis, K. Staro, „Atžalyno“ ir kituose kolūkiuose numatyta taikyti veiksmingas materialinio ir moralinio skatinimo priemones. Lenktyniavimo eigoje geriausiai padirbėjusiam mechanizatoriui K. Staro kolūkyje numatoma skirti po 30 rub., antrąją vietą užėmusiam — 25 rub. ir trečiąją vietą — 20 rub., o susumavus galutinius pavasario sėjos rezultatus absoliučiai geriausiai padirbėjusiam mechanizatoriui paskirti 75 rublių premija, antrąją ir tre-

čiąją vietas pelnusiems darbuotojams — atitinkamai po 50 ir 35 rublius. „Atžalyno“ kolūkyje, kaip ir ankstesniais metais, taip ir šį pavasarį apie geriausių mechanizatorių darbo patyrimą ir aukštus jų rezultatus numatoma plačiau propaguoti kovos lapeliuose. Siame ūkyje įtemptomis pavasario darbymečio dienomis net 8 traktorių darbą numatyta organizuoti dviem pamainomis, kad grūdinių kultūrų sėja būtų atlikta per 10–12 dienų, o linai 160 hektarų plote būtų pasėti per 5–6 dienas.

Išplėstiniame posėdyje buvo ypač pabrėžta, jog neatsiliekiant reikėtų organizuoti darbus, susijusius su papildomu žiemkenciu patręsimu mineralinėmis trąšomis. Ši darba pirmiausia vertėtų atlikti tuose plotuose, kur žiemkencys stipniau įsitvirtinę. Tačiau dar ūkuriavimo nuotakas jautėsi ligi šiol „Vie-nybės“, „Levaniško“ ir kituose kolūkiuose, kuriuose iki balandžio 12 dienos dar nebuvo pradėtos berli mineralinės trąšos žiemkenciu laukuose. Dar netinkamai buvo ruošiami agregatai amoniakinio vandens įterpimui į dirvas Surdegio ir kai kuriose kituose kolūkiuose.

LKP Anykščių rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas, priimdami nutarimą „Dėl papildomų priemonių pavasario lauko darbams pasitruošti ir atlikti 1979 metais“, įpareigojo rajono kolūkių, tarybinių ir valstybinių ūkių vadovus, specialistus, pirmines partines, profsąjungines ir komjaunimo organizacijas, apylinkių Tarybų vykdomuosius komitetus kuo efektyviau panaudoti visas galimybes, kad šiais metais pavasario lauko darbai rajono ūkiuose būtų atlikti organizuotai ir aukštu agrotechnikos lygiu. Nutarime ypač atkreiptas dėmesys, jog būtina visuose ūkiuose kuo skubiau atlikti bulvių sėklos perrin-

fesinių sąjungų taryba pripažino rajono Liaudies deputatų tarybų socialistinio lenktyniavimo sanitarinei kultūrai kelti 1978 metų nugalėtoja Klaipėdos rajono Liaudies deputatų tarybą. Antroji vieta atiteko Tauragės, trečioji — Ukmergės rajono taryboms.

Lenktyniaudama Gegužės pirmosios garbei, plaukiojančios bazės „Tarybų Lietuva“ įgula pirmoji reiferatorių laivyne įvykdė pusmečio gamybos užduotį. Paruošta beveik 4 milijonai sąlyginių dėžučių prezervų, gauta daugiau kaip 170 tūkstančių rublių pelno.

Nemuno upeiviai dėl vėlyvo pavasario šiemet savaite vėliau, negu paprastai, pradėjo navigaciją. Nežiū-

rint to, upių kapitonai užsibrėžė pervežti 2550 tūkstančių tonų liudies ūkio krovinį — ketvirtį milijono tonų daugiau, negu penkmečio pradžioje. Mat, pastaraisiais metais nemaža senųjų upių laivų pakeitė didesnio tonažo savaeigės baržos.

Prasidėjo tradicinė vaizduojamojo meno propagandos šventė — dailės dienos. Siemet jų maršrutai pagrindinai veda į kaimo vietas. Kėdainių rajono ūkiuose steigiamos kūrybinės stovyklos. Dailininkų grupės išvyko į Klaipėdos, Panevėžio, Ukmergės, Kelmės, Kupiškio rajonus, susitiks su žemdirbystės institutu, Žemės ūkio akademijos kolektyvais.

(ELTA)

Kronika

Daugiau kaip 2100 kauniečių įvykdė asmenines ketverių metų užduotis, o 330 novatorių darbo kolondoriuje — jau ateinantis penkmetis. Pažymint pirmojo tarybinio penkmečio 50-ąsias metines, Kaune buvo surengtas miesto darbo pirmųjų sąskrydis.

Pavasario sėja pirmųjų pradėjo lazdiškiečiai. Siemet įvairūs jie planuoja apseiti dešimtadaliu didesnį plotą, negu pernai. Baigiantis pirmajai balandžio dekadai, į laukus taip pat išėjo Varėnos ir Klaipėdos rajonų sėjėjai.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Respublikinė pro-

VEIKLI MEISTRŲ TARYBA

Tryliktajame Šiaulių televizorių gamyklos ceche prie konvejerio vikrios rankos montuoja mazgas, detales, lituoja laidus. Čia surenkama pagrindinis televizoriaus mazgas, nuo kurio kokybės priklauso viso aparato darbas, jo ilgaamžiškumas. Didinanti „Tauro-210“ patikimumą, pasiektas trijų gubai didesnis, negu reikalauja techninės sąlygos, televizoriaus išdirbio laikas. Pagal kompleksinę kokybės valdymo sistemą dirbanti įmonė pernai beveik penktadaliu padidino savo produkciją. Į parduotuves iškeliavo daugiau kaip penktadalis milijono juodai-baltų televizorių. Kovo mėnesį nuo Šiaulių televizorių gamyklos konvejerio pradėjo eiti naujo modelio aparatai „Taurus-211“, kurie yra dailesni ir turi visus savo pirmtakų privalumus. O gamyklos konstruktoriai jau projektuoja visai naują aparatą, be lemputės, kurį ruošiamasi gaminti sekantį penkmetyje.

Visomis valvorykštės spalvomis mirga televizorių ekranai šeštajame, jauniausiame ir „spalvingiausiame“ gamyklos ceche, kur daromas pirmasis lietuviškas spalvotas „Taurus“. Šiemet bus pagaminta apie 20 tūkstančių šių aparatų. O dešimtajame ceche beveik kiekvienoje darbo vietoje pamatysi Maskvos olimpiados emblema. Sviečiantys tablo skalduoja dienas, likusias iki šios sporto šventės atidarymo, nes šiauliečiams patikėta atsakinga užduotis — sumontuoti programinius blokus, studijinės aparatūros kompleksus, kilnojamas stotis Maskvos olimpiniam televizijos ir

radio centrui. Gamyklos meistrų tarybos iniciatyva ceche dirbama su šukiu — „Olimpiados-80“ įrengimams — inžinerinę ir darbininkų garantiją!

Tai vienas iš daugelio šios tarybos rūpesčių. Meistrų taryboje, kuriai vadovauja studijinės aparatūros derinimo baro vyresnysis meistras Gediminas Dulskis — keturiolika žmonių. Ji organizuoja meistrų ekonominį ir profesinį mokymą, socialistinį lenktyniavimą, turiningą laisvalaikį.

Taryba pirmiausia siekia, kad meistras būtų sumanus baro ar brigados gamybos organizatorius, mokėtų burti kolektyvą, sumanai jam vadovauti. Kaip tik į tai daugiausia atsižvelgiama kiekvieną ketvirtį susumuojant lenktyniavimo dėl geriausio meistro vardo rezultatus. Pernai šį vardą iškovojęs Gediminas Dulskis, Danutė Kundrotaitė, Vytautas Zemgulis ir Leonas Kybartas. Jų kolektyvuose beveik nesikeičia darbininkai, laiku įvykdomos gamybos užduotys, geri gaminiai.

Pradžioje stengiasi suburti geriausių brigados žmonių branduolį, — sako pirmojo cecho surinkėjų šuvinintojų brigados meistras Leonas Kybartas. — Jie padėjo įgyvendinti brigadinės paskyros metodą, kuris padidino kolektyvinę atsakomybę. Administraciniu keliu nepadarysi. Viskas priklauso nuo kolektyvo.

Daug lėmė ir paties meistro žinios, jo mokėjimas giliai išanalizuoti ir išaiškinti naujovės esmę darbininkams, — įsiterpia G. Dulskis. — Dirbant pagal brigadinę paskyrą, šioje brigadoje, kaip ir Danutės

Kundrotaitės vadovaujama surinkimo bare, nebėliko nepelningų darbų, galima žmogų nukreipti ten, kur jis labiausiai reikalingas. Šis metodas skatina spartą ir kokybę, nes nė vienas nepakės šalia savęs linginio ir lengvos duonos ieškotojo.

Beveik pusšimtis gamyklos meistrų aktyviai dalyvauja racionalizatoriniame darbe. Štai pernai vertingų pasiūlymų, kaip pertvarkyti atskirus technologinius procesus, taupyti darbo laiką, pateikė vienuoliktojo cecho meistrė Laima Laurinaitytė, dešimtojo cecho meistras Eugenijus Taparauskas, Adolfas Lauraitis iš ketvirtitojo cecho ir daugelis kitų. Paprastai tame bare, kur meistras yra racionalizatorius, ir iš darbininkų daugiau sulaukiama pasiūlymų. Meistrų taryboje sudaryta speciali sekcija, kurios nariai kartu su gamyklos inžinieriais kiekvieną pasiūlymą nuodugniai apsvaisto, rūpinasi jo įgyvendinimu.

Gamykloje veikia meistrų mokykla, kurioje cecho ir bari meistras gilina savo ekonomines bei vadovavimo kolektyvui žinias, pasidalija patyrimu. Savotišku žinių patikrinimu tapo tradicinės meistrų dienos, į kurias atvažiuoja ir gretutinės įmonės — Panevėžio „Ekran“ gamyklos atstovai. Kiekvieno cecho komanda dalyvauja gamybinioje situacijoje sprendimo konkurse, keičiasi racionalizatorinio darbo patirtimi.

Baigiasi pamaina. Iš tryliktojo cecho kartu su visais išeina meistras Kazys Virbičkas, Vytautas Zemgulis ir Jonas Jeselskis. Šį kartą ne namo, o tiesiai į politechniką.

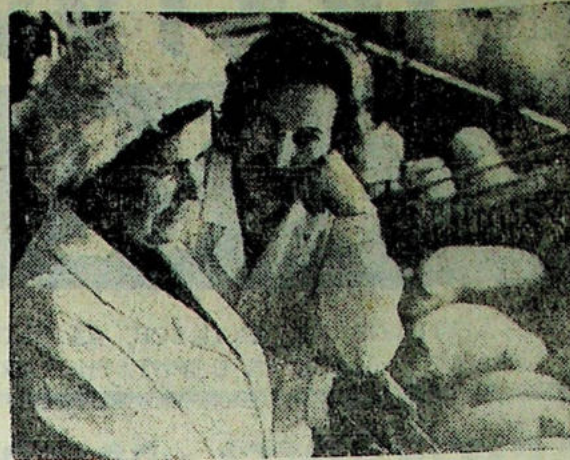
Beveik penktadalis gamyklos meistrų geri praktikai, daugelis jų dirba nuo imonės susikurimo, tačiau gamyba kasdien darosi vis sudėtingesnė — tenka gilinti ir teorines žinias. Praėjusiais metais Šiaulių K. Džiulio politechnikume meistrų tarybos iniciatyva buvo įsteigta specialios pamaininės grupės meistrams. Dabar šiose grupėse mokosi beveik pusšimtis meistrų ir patyrusių darbininkų, kurie papildys jų gretas.

Meistrų taryba domisi taip pat, kokia jaunąja pamainą ruošia įmonei politechnikum. Neseniai čia buvo įsteigta siauros specializacijos grupė, kurioje mokoma gaminti ir derinti spalvotą studijinę televizijos aparatūrą. Būsimiesiems technikiams dėstomi ir vadovavimo gamybiniam kolektyvui pagrindai. Kartu su gamyklos meistrų taryba politechnikum taria savo absolventų gamybinę adaptaciją.

Šiaulių televizorių gamyklos meistrų tarybos darbas ypač suaktyvėjo prieš porą metų, kai buvo priimtas TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos nutarimas „Dėl pramoninių pramonės įmonių ir statybos organizacijų gamybos baro meistro vaidmenio didinti“. Dabar meistrų tarybos veikla apima visus cehus ir barus, visą sudėtingą televizorių gamybos procesą.

A. Norvaišas
ELTOS koresp.

Komplekso pasiekimai

Gražių darbo rezultatų praėjusiais metais pasiekė Sirvintų tarpkolūkinio kiaušiniųkystės kompleksio darbuotojai. Valstybei parduota 21.350 cnt kiaušienos — žymiai daugiau, negu buvo numatyta socialistiniuose išpareigojimuose. Komplekso kolektyvui įteikta TSKP Centro Komiteto, TSRS Ministrų Tarybos, VPSCT ir VLKJS Centro Komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava, jis įrašomas į sąjunginę garbės lentą TSRS LOP parodoje.

Gerai komplekse pradėti ir šie — ketvirtieji dešimtojo penkmėčio metai. Nuo metų pradžios valstybei parduota kiaušienos 650 cnt daugiau, negu per tą patį laikotarpį pernai.

Kolektyvas didžiuojasi jauniu darbo pirmūnais. Operatorė V. Narbuntienė pelnė TSRS valstybinę premiją, jos bendradarbi L. Mikulevičienė suteiktas respublikos nusipelnusios žemės ūkio darbuotojos garbės vardas, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų ženkleliu apdovanota per 30 komplekso darbuotojų.

NUOTRAUKIOJE: daug bendrų rūpesčių turi operatorė V. Narbuntienė ir reprodukcinių cecho viršininkė J. Bartulienė. G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

Tesiamė pokalbį apie gyvulių augintojų pamainą

Prieš keletą metų kaime nebuvo problemos — kaip išugdyti jaunuosius gyvulių augintojus. Į fermas ateidavo dirbti žmonės, neturėdami jokios kvalifikacijos. Valdyti tokius mechanizmus, kaip melžimo aparatai, pradedančios melžėjos mokėdavosi darbo vietoje, padedant vyresnioms draugėms ar ūkio specialistams.

Dabar tokių ne kvalifikacijos, o jauniesiems žmonių ūkiuose bemaž nebėliko. Į pensiją išeinančius gyvulių augintojus galės pakeisti tik vaikai ir merginos, įsigiję vidurinį išsilavinimą ir vienokią ar kitokią gyvulių augintojo profesiją. Todėl ir bendrojo lavinimo mokykloms šiandien iškyla sudėtingi ir nelengvi uždaviniai — pasiekti, kad labai reikalingas liaudies ūkiui fermų ir gyvulininkystės įmonių darbininkų specialybės pasirinkti moksleiviai, turintys neabejotiną potraukį šiam darbui.

Dalyvavę šiame pokalbyje ūkių specialistai siūlė, kad būtų steigiamas daugiau profesinių techninių mokyklų, kuriose vaikai ir merginos galėtų įsigyti gyvulių augintojų profesijas. Reikia pasakyti, kad tokių mokyklų respublikoje jau yra — tai Slapaberžės (Kėdainių rajone) ir Kaišiadorių KPTM. Kokių tik specialybių žmonės čia neruošiami: paukštynų operatoriai, gyvulininkystės kompleksų kontrolinių matavimo prietaisų ir automatinės šaltkalviai, pieninės (mėsinės) galvijininkystės ir mėsinės kiaušiniųkystės kompleksų operatoriai, mechanizuoto melžimo meistras. I abi šias mokyklas priimami aštuonias klases baigę moksleiviai ir kartu su specialybe jie įsigyja vidurinį išsilavinimą. Bėda ta, kad palyginti nedidelės moksleivių pasiuntimo į šias dvi kaimo profotechnines mokyklas užduotis rajono vidurinės mokyklos neįstengia įvykdyti.

Antai, šiemet į Kaišiadoris turėdume pasiųsti 6 moksleivius, o ketina ten stoti penki. Į Slapaberžės KPTM reikėtų įstoti 8 anykštėnams, o ketina... tik vienas. Teigiama galima apibūdinti Viešintų, Debeikių ir Kavarsko vidurinių mokyklų pasiekimus, nukreipiant moksleivius įsigyti gyvulių augintojų specialybių. Šių vidurinių mokyklų buvę auklėtiniai Kaišiadoryse ir Slapaberžėje.

Žvilgsnis į rytdieną

sėkmingai mokosi. Parvažiavę atostogų, jie vietiniams moksleiviams papasakoja apie geras mokymosi sąlygas, puikias ateities perspektyvas ir nejuokomis paskatina jaunesnius draugus rinktis tą pačią profesiją.

Ypač maža mokinių, kelinančių stoti į Slapaberžės ir Kaišiadorių KPTM, yra Anykščių vidurinėse mokylose. Kur šios blogybės priežastys?

Pirmiausia, tiek tėvai, tiek ir moksleiviai neretai turi labai dar menką supratimą, kokios gi bus gyvulių augintojų darbo sąlygos naujuose fermų kompleksuose, tarpukinėse gyvulininkystės įmonėse. Neaišku, ko labiausiai reikės jauniems gyvulių augintojams — fizinio užsiėmimo ar greitos orientacijos į sugebėjimo valdyti mechanizmus. Į senoviską tvartelį su primityvia mechanizacija moksleivių ekskursijos įleidžiamos be ilgy prašymų. Bet pabandykite patekti į stambų karvių kompleksą ar tarpukinę įmonę. Tik nedaugeliui išties tvarka pavyks gauti leidi-

mą. Žinoma, šių kompleksų ir įmonių vadovai elgiasi visiškai pagrįstai: apribodami lankytojų srautą, jie išvengia infekcijų. Tačiau moksleiviai, besirenkanciam profesiją, ir jo tėvams bei auklėtojų rūpėtų savo akimis pamatyti, kokios darbo sąlygos žmonėms sudarytos šiuolaikinėje gyvulininkystės įmonėje.

Man pačiai nusišypsojo laimė kartu su nedaugelin respublikos profesinio orientavimo specialistų lankytis Sirvintų tarpukinėje kiaušiniųkystės įmonėje. Prisipažinsiu, jog, patekęs į šią įmonę, vis dėlto teko nustebti: tokio aukšto darbo našumo, kompleksinio visų gamybos procesų mechanizavimo, nenaprastai švarių cehų nesitikėjau pamatyti. Įsitikinau, jog žmonių darbo ir poilsio sąlygos čia maža kuo skiriasi nuo sąlygų miesto gamykloje. Kiaulių augintojams šioje įmonėje reikia aukštos kvalifikacijos, o fizinis pastangų kruvis visai nedidelis.

Kaip padaryti, kad tokių įmonių cehų vaizdą galėtų pamatyti kuo daugiau moksleivių — ne tik tie, kurie jau pasiryžę tapti gyvulių augintojais, bet ir galutiniai dar neapsisprendę, ieškantys savo vietos gyvenime? Į pagalbą čia ateina televizijos laidos. Neseniai, beje, per respublikinę televiziją buvo rodoma laida ir apie Sirvintų tarpukinę kiaušiniųkystės įmonę. Bet ji buvo skirta žemdirbiams ir didžioji dalis moksleivių, tikriausiai, jos nežiūrėjo. Mano manymu, vertėtų paruošti keletą televizijos laidų per metus apie šią ir panašias gyvulininkystės įmones, skiriančias šias laidas moksleivių profesiniam orientavimui, iš anksto apie

rukelta 23 pusl

Rašytojo jubiliejus pažymėtas Debeikiuose

I iškilmingą J. Biliūno 100-ųjų gimimo metinių minėjimą susirinko Debeikių miestelio gyventojai, vidurinės mokyklos moksleiviai bei mokytojai. Salė papuosta rašytojo portretu, scenos gilumoje „Laimės žiburys“.

Mokiniai R. Meškauskaitė ir R. Meištas papasakoja rašytojo biografiją. J. Biliūną artimai pažinojusių žmonių

A. Vienuolio-Zukausko, rašytojo žmonos, giminių atsiminimus skaito A. Staliauskaitė, R. Gavinskė ir kiti mokiniai.

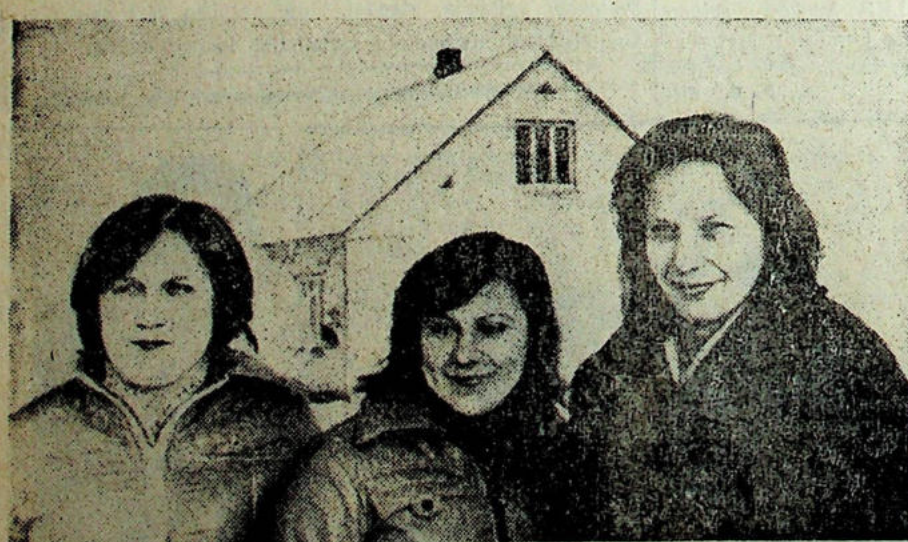
Vienas po kito į sceną renkas J. Biliūno apsakymų herojai.

Nudėvėtu kombinezonu apsirengęs akmenkaldis, kurio „mintys neina toliau to akmens, iš kurio su įnirtimu

kala sau duoną“. Pasirodo iekšas darbo Laurynas Dida, nuo metų naštos sulinkusi praeina senutė Baltruvenė, pasirodo nelaiminga Juozapota...

Vakarui scenarijų paruošė Debeikių vidurinės mokyklos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Milda Davainytė.

D. Steponavičienė
Debeikių bibliotekos vedėja

Kaip sėkmingiau įvykdyti ketvirtiesiems dešimtojo penkmėčio metams prisiūmus socialistinius išpareigojimus, kaip suaktyvinti pirminės kom-

jaunimo organizacijos veiklą, šiuos ir kitus klausimus dalykiškai aptarė „Pirmyn į komunizmą“ kolūkių komjaunuolai Lenininės iškaltos „TSKP XXV suvažiavimo nutarimus — į gyvenimą“ atestacijos metu. Priimti konkretūs kompleksiniai planai, numatytos veiklos gairės skatiną jaunimą siekti naujų darbo perga-

lių, kelti savo išsilavinimo lygį, ugdyti komunistinę pasaulėžiūrą.

Vyl. Bagdono nuotraukoje matome tris „Pirmyn į komunizmą“ kolūkių komjaunimo aktyvistės buhalteres Mildą Sriubaitę, Birutę Cesnaitytę, ekonomistę, pirminės komjaunimo organizacijos sekretorę Mildą Barauskię.

KOLEKTYVINIS
DARBAS

Zvilgsnis į rytdieną

atkelto iš spausd.

ta informavus respublikos švietimo darbuotojus. Tokiu atveju galima būtų suorganizuoti, kad jas stebėtų tūkstančiai moksleivių. Jie susidarytų teisingą nuomonę apie gyvulių augintojų darbo sąlygas stambiuose fermų kompleksuose ir, be abejo, iš gausaus jaunųjų žiurovų būrio neretas ryžtingiau rinkytųsi šią profesiją.

Pastaraisiais metais respublikos kaimo proftechninių mokyklų materialinė bazė sustiprėjo. Jose įrengti kabinetai, aprūpinti sudėtingiausiais įrengimais, geros sąlygos sudarytos moksleiviams užsiiminti sportu, meno saviveikla. Užtenka mūsų moksleiviams nuvykti į šias mokyklas, apžiūrėti kabinetus, nuosėdžiai pasikalbėti su dėstytojais — ir jų apsisprendimas rinktis mechanizatorių ar gyvulių augintojų profesiją galutinai sutvirtėja. Tik blogai, kad moksleivių, norinčių nuvykti į Slapaberžės ar Kaišiadorių KPTM, iš viso rajono susirenka vos dešimtys. Kalta, mano supratimu, čia ir kai kurių tėvų pozicija, jų pastangos ieškoti vaikams „lengvo darbo“. Ne paslaptis, jog kai kuriose šeimose visai nesirūpinama, kad vaikai iš mažens grūdintųsi fi-

ziškai, įsigytų elementarius darbo įgūdžius. Gana dažnai šie lėpūnėliai bodisi ir mokymusi, nėra pasiruošę nei rinktis darbininkiską specialybę, nei sėkmingai studijuoti aukštojoje mokykloje. Pedagoginės propagandos uždavinys — įrodyti tėvams, kokią žalą vaikų auklėjimui daro vienpusiška orientacija į taip vadinamas „inteligentiškas“ specialybes, plačiau atskleisti, kaip mūsų visuomenėje vertinami aukštos kvalifikacijos darbininkai, jų tarpe ir tie, kurie trūkstai žemės ūkyje. Kryptingiau šia linkme turėtų dirbti liaudies universiteto pedagogikos fakultetas.

Antras kelias šiandieniniam moksleivui patekti į gyvulių augintojų kolektyvą — tai baigti profiluoto mokyklos klasę. Mūsų rajone tokios klasės yra tik Svėdasy vidurinėje mokykloje. Kol kas jose dar nepasiekta konkrečių rezultatų, ruošiant jaunąją gyvulių augintojų pamainą. Trūksta šiam reikalui tinkamai įrengtų kabinetų ir kitos mokyklos bazės, sunku rasti dėstytojų, kurie suderintų profesinį dalyko žinojimą su pedagoginiu patyrimu.

Didesnis patyrimas sukauptas, ruošiant Troškūnų vidurinės mokyklos profiluoto mokyklos klasę mechanizatorių. Kai šių klasių

moksleiviai atlieka praktinę kaimyniniuose ūkiuose, juos užsugebėjimą įvaldyti techniką, pareigingumą, stropumą labai vertina ūkių specialistai. Tačiau tik nedaugelis šių moksleivių tampa mechanizatoriais. Žymiai daugiau jų stoja į Lietuvos Žemės ūkio akademijos mechanizacijos fakultetą ar panašaus profilio technikumus.

Tenka daryti išvadą, kad kaimo proftechninės mokyklos artimiausioje ateityje bus pagrindinis gyvulių augintojų kadrų rezervas. Sutelkę pedagogų, mokyklų tėvų komitetų pastangas profesiniam orientavimui gerinti, turime pasiekti, kad šią profesiją pasirinktų turintys jai neabejotiną polinkį moksleiviai. Nemažas laimėjimas būtų, kad šį gyvenimo kelią pasirinktų pirmiausia rajone gyvulių augintojų sūnūs ir dukros, tęsdami geras šeimos tradicijas.

I. Tvardauskienė
Anykščių rajono liaudies švietimo skyriaus profesinio orientavimo kabineto metodininkė

SPORTAS

VARŽĖSI ŠAULIAI

Anykščių rajono SDAALR komitetas ir rajono Liaudies švietimo skyrius suorganizavo rajonines moksleivių šaudymo varžybas iš sportinių mažo kalibro šautuvų, skirtas TSRS Kosmonautikos dienai pažymėti. Varžybose dalyvavo visu rajono vidurinių mokyklų geriausios šaulių komandos. Pirmąją vietą bendrakomandinėje įskaitoje iškovojo Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos atstovai, antrąją — Viešintų vidurinės mokyklos šauliai, trečiąją — ketvirtąją vietos atiteko Anykščių II-osios ir Skiemonių vidurinių mokyklų moksleivių komandoms. Komandos, užėmusios prizines vietas, buvo apdovanotos SDAALR garbės raštais, o

Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos šaulių komanda, vadovaujama Stasiso Raščiaus, gavo teisę dalyvauti zonišose šaulių varžybose, kurios vyks Utenoje. Geriausiai šaudė J. Biliūno vidurinės mokyklos moksleivis Vytautas Gargalskas, Anykščių II-osios vidurinės mokyklos sportininkas Vitalijus Kudrešovas bei Skiemonių vidurinės mokyklos atstovas Vasilius Dolgovas.

Tačiau Troškūnų ir Svėdasy vidurinių mokyklų šaulių komandos atvyko į varžybas silpnai pasiruošusios. Reikia pasiekti, kad visose mokyklose kuo daugiau moksleivių užsiimintų šia visiems prieinama sporto šaka, įsigytų sportinius atskyrius, tinkamai pasiruoštų tarnybai TSRS Ginkluotosios Pajėgose.

V. Mažvyta
SDAALR Anykščių rajono komiteto pirmininkas

Rungtyniavo kaimo tinklininkai

Ivykusiose rajono vasaros spartakiados kaimo kolektyvų tinklinio varžybose varžėsi aštuonios vyrų ir trys moterų komandos. Pirmąją vietą vyrų grupėje pelnė daugkartiniai rajono čempionai Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio sportininkai, vadovaujami A. Dzencevičiaus. Pirmą kartą dalyvavę panašiose varžybose „Anykščių šilelio“ kolūkie tinklininkai (vadovas P. Lavrikainen) užėmė antrąją vietą. Trečioje vietoje buvo gintarėčiai (vadovas A. Jakutis).

Moterų grupėje geriausiai pasirodė Naujasodžio tarybinio ūkio tinklininkės, vadovaujamos A. Audenio. Antrąją vietą užėmė „Ateities“ kolūkie moterys (komandos vadovas J. Markusis). Trečioje vietoje — gintarėtės. Tinklinio varžybos — pirmoji vasaros spartakiados rungtis kaimo kolektyvams. Reikia pažymėti, kad vis tik šiose varžybose jėgas išbandė dar mažai kolūkių ir tarybinų ūkių sporto entuziastų. Ypač mažai buvo moterų tinklininkių. Norėtusi, kad sekančiose sporto rungtyse varžytųsi kuo daugiau komandų, turėtų sukrusti ir svėdasiskiai, skiemoniečiai, kurkiečiai, „Gimtiosios žemės“ kolūkie, Staškoniškio tarybinio ūkio bei kitų ūkių sportininkai.

B. Viliūnė

Dėl lengvatų Didžiojo Tėvynės karo invalidams

TSKP Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba 1978 m. lapkričio 10 d. nutarimu Nr. 907 numatė kelti lengvatų Didžiojo Tėvynės karo I ir II grupės invalidams, o taip pat buvusiems kariškiams, tapusiems invalidais dėl sužeidimo, kontuzijos arba sušalimo ginant Tarybą Sąjungą arba vykdant kitas karinės tarnybos pareigas, arba dėl susirgimo, susijusio su buvimu fronte. Tokios pat lengvatų taikomos ir TSRS Vidaus reikalų ministerijos organų buvusiems vadovaujantiems darbuotojams ir eiliniams, tapusiems I ir II grupės invalidais dėl sužeidimo, kontuzijos arba sušalimo vykdančiais tarnybines pareigas. Remiantis šiuo nutarimu respublikoje sudaryti ir patvirtinti „Kuro kaimo lengvatų teikimo Didžiojo Tėvynės karo I ir II grupės invalidams nuostatai“.

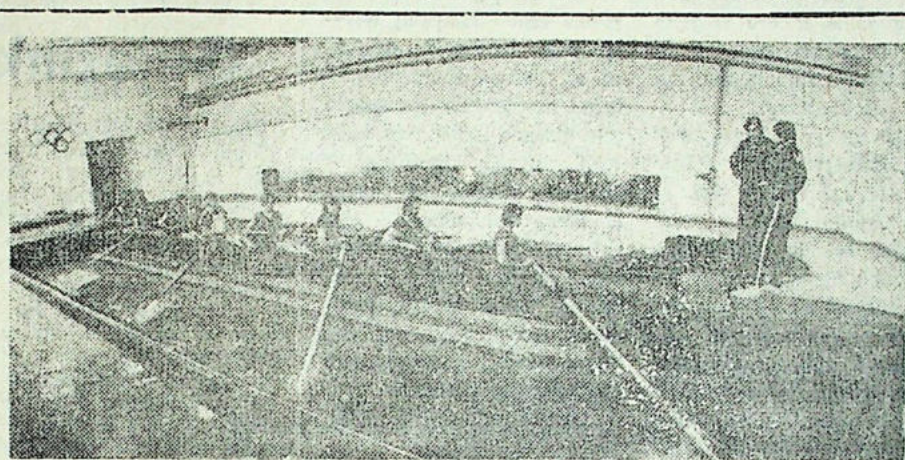
Nuostatai numato nuo 1979 m. sausio 1 d. parduoti aukščiausio paminėtiems asmenims kuro su 50 proc. mažmeninės kainos nuolaida. Ši nuolaida taikoma nustatytos kuro sunaudojimo normos ribose, ir nepriklausomai nuo to, ar asmuo, kuriam taikomos lengvatų, yra namo, kuriame gyvena, savininkas ar nuomininkas. Jei gyvenamos patalpos apšildomos krosnimis, vienam gyvenamojo ploto kvadratiniam metrui skiriama 51 kg sąlyginio kuro arba natūralaus tokiais kiekiais: anglių — 57,5 kg arba durpių briketų — 85 kg, arba malkų — 0,2 kub. m. Jei gyvenamos patalpos apkūrenamos centriniu šildymo šilumos generatoriais, tuomet norma vienam kubiniam met-

ruui nustatoma 14,7 kg sąlyginio kuro arba natūralaus kuro tokiais kiekiais: krosnių būtinio kuro — 10,2 kg, Silezijos anglių — 16,6 kg, durpių briketų — 24,5 kg. Jeigu gyvenamajame name be šildymo sistemos yra sumontuoti karšto vandens tiekimo įrenginiai, tai šiuo atveju kuro sunaudojimo norma didinama 20 proc. Jei gyvenamajame name taikomos lengvatų, nori įsigyti kuro virš nustatytų normų, tuomet turi mokėti už viršnorminį kurą bendra tvarka, nesusiaudodamas jokiais nuolaidomis.

Kuro pardavimą organizacijos (mūsų rajone Kuro ir Dujų ūkio eksploatavimo kontoros) privalo turėti asmenys, kuriems taikomos lengvatų, turi pateikti kurą realizuojančioms organizacijoms šiuos dokumentus: gyvenantįjį nuosavybės namuose arba nuomojantįjį gyvenamąjį plotą — namų valdos apskaitos knygą, namų knygą ir Tėvynės karo invalido arba teisės į lengvatą pažymėjimą; gyvenantįjį valstybiniuose butuose — namų valdybos arba butų eksploatuojančios organizacijos pažymėjimą apie gyvenamojo ploto, patalpų kubatūros dydį ir šildymo pobūdį.

Kuro apmokėjimo nuolaidas savo lėšomis apmoka kurą realizuojančios organizacijos.

S. Puikys
Anykščių rajono LDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas, plano komisijos pirmininkas

Olimpinis čempionas V. Cesiūnas, pasaulio čempionatų prizininkai N. Kulšnikova, V. Trukšinas ir daugelis kitų žinomų irklautojų pradėjo savo kelią į sportinio meistriškumo viršūnes „Dinamo“ draugijoje. Puikią dovaną neseniai gavo jų jaunoji pamaina — ant Neris kranto išaugo trijų aukštų pastatas, kuriame yra du dengti baseinai, 200 valčių elingai, specialios klasės, bendrabutis, remonto dirbtuvės. „Dinamo“ irklavimo bazė — dalis baigiamo statyti naujo sporto-sveikatingumo komplekso. Siemet čia taip pat atšęs įkurtuves „Žalgirio“ draugijos irklavimo mėgėjai.

NUOTRAUKE: dengtame baseine treniruojasi akademinio irklavimo grupė.

Pradėdami vaistažolių rinkimo sezoną

Siuolaikinėje medicinoje vaistiniai augalai užima svarbią vietą. Vienas trečdalis vaistų yra augalinės kilmės.

Lietuvoje auga apie 100 vaistinių augalų, kurie plačiai vartojami gydymui. Vaistažolių pareikalavimas kasmet didėja. Todėl vaistažolių rinkimui skiriama vis didesnė reikšmė.

Vaistažolės rinkti gali kiekvienas moksleivis, stovyklautojai, turistai, pensininkai. Ypač aktyvūs vaistažolių rinkėjai yra moksleiviai. Per metus vaikai pristato beveik 90 tonų vaistažolių, t. y. 40 procentų vietinių žaliavų. Tačiau ne visų rajonų moksleiviai vienodai prisideda prie vaistažolių rinkimo. Jeigu Alytaus, Lazdijų, Kauno, Varėnos, Švenčionių rajonų moksleiviai surenka po 5–30 tonų išdžiovintų vaistažolių, tai kitų, tame tarpe ir Anykščių rajono moksleiviai surenka vos po keletą šimtų kilogramų.

Praėjusiais metais mūsų rajono moksleiviai pristatė daugiau kaip 300 kg sausų vaistažolių. Vaistažolių rinkimu rūpinosi Kavarsko vidurinės, Dabužių aštuonmetės, Anykščių II, Viešintų vidurinių mokyklų mokytojai ir šiam darbui nukreipė moksleivius. Mažokai dėmesio vaistažolių rinkimui buvo skirta Anykščių J. Biliūno vidurinėje, Andriūniškio

aštuonmetėje, Debeikių vidurinėje ir kitose mokyklose.

Vaistams gali būti vartojamas visas augalas arba atskiros jo dalys. Dažniausiai renkami žolės, žiedai, lapai, vaisiai, šaknys, pumpurai, žievė. Renkama tuo metu, kai augaluose yra daugiausia veikliųjų medžiagų: antžeminė augalo dalis — prieš žydėjimą ir žydėjimo pradžioje, šaknys ir šakniastiebiai — vegetacijos pabaigoje. Pumpurai renkami anksti pavasarį, kai pradeda brinkti, bet dar neišsiskleidžia. Mūsų rajonas šiais metais turi paruošti 7 kilogramus pušų pumpurų. Nepraleiskime jų rinkimui tinkamo laiko.

Lapai skunami visiškai užaugę, augalų žydėjimo pradžioje. Negalima rinkti pageltusių, apdžiuvusių, ligų bei kenkėjų pažeistų lapų.

Zolę sudaro augalo stiebas su lapais ir žiedais. Nėdėlių augalų stiebas nupjaunamas žemiau, o stambesnių augalų, turinčių storą sumedėjusį stiebą (pvz. pelyno, kraujažolės) pjaunama viršutinė lapuota stiebo dalis su žiedais.

Geriausią pjauti žolę (pvz. jonažolės, čiobrelis) augalams pražystant arba vos tik žiedynams išryškėjus, giedria diena, nukritus rasai.

Žiedai. Vaistams renkami visos augalo žiedynas (ravonės, liepos, šlamučio) arba atskiri žiedai, arba atski-

ros žiedo dalys. Žiedai skunami žydėjimo pradžioje. Nusuktus žiedus reikia rinkti į pintines ar kartonines dėzes. Jų negalima dėti į polietileno maišelius.

Vaisiai renkami prinokę. Augalai (kmynai, krapai), kurių prinokę vaisiai byra, pjaunami anksti rytą su rasą, vaisiams ne visiškai prinokus. Jie rišami į pundečius, džiovinami, iškuliami ir išvalomi.

Šaknys ir šakniastiebiai kasami pavasarį ir rudenį, kai sunyksta antžeminės augalo dalys. Kasti galima bet kuriuo dienos laiku ir bet kuriomis klimatinėmis sąlygomis. Iškasus reikia nuvalyti žemes, nuplauti, nupjaušyti pridėties šaknis.

Džiovinti surinktas vaistažolės reikia tokioje vietoje, kurios nesiekia saulės spinduliai, patalpa turi būti gerai vėdinama. Tam tinka perpučiamos pastogės. Patalpa, kur džiovinamos vaistažolės, turi būti iškloti popieriumi ar kita medžiaga.

Žiedai džiovinami paskleidus juos plonu sluoksniu ir dažnai maišant, kad nekaišty.

Sultingus vaisius, uogas galima apvyntinti žemesnėje, o po to džiovinti 70–80°C temperatūroje. Išdžiovinti vaisiai spaudžiami sausoje, gerai vėdinamoje patalpoje turi nesubyrėti į smulkius gabaliukus, bet ir nesusispausti į gumulą.

Renkant vaistažolės, būtina pagalvoti ir apie tai, kad jų neįsinaikintume. Negalima išrauti, nuskinti visų vaistažolių, būtina bent trečdalis palikti. Kai kurių augalų (meškaugučių, pataisų) be specialaus leidimo iš viso negalima rinkti.

Skinant liepų žiedus, šermukšnių, kadagių uogas, negalima laužyti šakų. Skinant žiedus, saugokime, kad neišrautume augalų su šaknimis.

Negalima vaistažolių rinkti arti didelių miestų, pakelės, arti transporto ar geležinkelio magistralių, herbicidais nupurkštose vietose, arti šiukšlynų bei savartynų, netoli fermų.

Mūsų rajone vaistažolių rinkėjai šiomet turi ruošti šiuos vaistinguosius augalus: ajerų šaknis, apynių spurgus, asiūklės žolę, čiobrelis žolę, gysločio lapus, jonažolę, kraujažolę, liepų žiedus, mėtų lapus, pelyno žolę, pušų pumpurus, sukatžolę, šalpusnio lapus, šlamučio žiedus, šermukšnio uogas, takžolę.

Kviečiame visus gyventojus, ypač moksleivius rinkti vaistinguosius augalus. Surinktas ir išdžiovintas vaistažolės reikia pristatyti artimiausiai vaistinei.

P. Peštenis
Anykščių rajono centrinės vaistinės vedėjas

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Eismo intensyvumui didėjant

Anykščių VRS valstybinės autoinspekcijos tablo 1979 m. balandžio 1 d.

	1978		1979	
	Nuo metų pradžios	Per kovo mėn.	Nuo metų pradžios	Per kovo mėn.
Avarijų iš viso	4	2	9	1
T. sk. padaryta girtų vairuotojų	—	—	2	—
Sužeista žmonių	7	5	5	1
Išaiškinta eismo taisyklių pažeidimų iš viso	720	309	701	269
Sulaikyta girtų eismo dalyvių	45	21	64	35

Per pirmuosius tris šių metų mėnesius avarijų skaičius rajono keliuose daugiau negu padvigubėjo, lyginant su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu. Ir jei nukentėjusių avarijose žmonių skaičius šiek tiek sumažėjo, tai tas neduoda jokio pagrindo nusiraminti. Visi žinome, kad kiekviena avarija sudaro pavojų eismo dalyvių sveikatai ir gyvybei, ir jei kartais šito išvengiama, tai dažniausia tik atsitiktinumo dėka. O atsitiktinumas, kaip žinoma, pasikliauti neverta.

Apie pagrindines įvykusių avarijų priežastis buvo rašyta. Dabar, kai į kelius išvažiuoja iš esmės jau ir visi automobiliai ir motociklininkai, praveria dar kartą priminti, kad didžiausias pavojus tyko mėgėjų palenkyti su vėjelėmis. Ypač pavojingas didelis greitis tiems, kurie per žiemą laikė savo transporto priemones garažuose ir kažkurio masu at-

prato jas vairuoti. Trumpai galima pasakyti šiai ką: jei niekas nesiims vairuoti transporto priemonės girtas, jei visi pasirinks greitį, atitinkantį vairuotojo kvalifikaciją, įgūdžius ir oro sąlygas — ir eismo nelaimių, ir jose nukentėjusių žmonių skaičius tuoj pat sumažės.

Lyginant su praėjusių metų pirmaisiais trimis mėnesiais, šiemet VRS ir valstybinės autoinspekcijos darbuotojai bei jų visuomeniniai talkininkai žymiai griežčiau tikrino eismą keliuose. Dėl to pastebimas tam tikras eismo dalyvių drausmės sustiprėjimas. Tą rodo šiek tiek sumažėjęs bendras eismo taisyklių pažeidimų skaičius. Bet sulaikytų girtų eismo dalyvių keliuose ir gatvėse padaugėjo daugiau, negu trečdaliu. Ir tai dar kartą įsakmiai rodo, kad kovą su šia blogybe darbo kolektyvuose reikia nuolat stiprinti.

Keliuose ir gatvėse pasirodė su paprastais ir motoriniais dviračiais, mopedais ir net motociklais mokiniai. Butų gerai, jei pedagogai dar kartą primintų mokiniams eismo taisyklių reikalavimus, padėtų kontroliuoti, ar visiems besinaudojančiams mechaninio transporto priemonėmis mokiniams šitai leidžia eismo taisyklės, ar jie turi atitinkamus pažymėjimus, duodančius teisę vairuoti transporto priemones. Nereikia pamiršti, kad kasmet dalies avarijų kaltininkais būna mokiniai, kad kasmet dalis jų sužalojama dėl jų pačių kaltės.

Pavasaris — didelio eismo intensyvumo metas. Ir visiems reikia rūpintis, kad kiekvienas eismo dalyvis būtų drausmingas.

A. Puzinas
Anykščių VRS
autoinspektorius,
P. Janulionis,
N. Antanaitis

Pažeidimai garbės nedaro

Keliuose eismas smarkiai intensyvėja. Vazinėja motociklininkai, dviratininkai, pagausėja traktorių, individualių automobilių. Malonu, kai transporto priemonė kelyje yra tvarkinga, kai vairuotojai ar motociklininkai nepažeidinėja eismo taisyklių. Bet Anykščių VRS darbuotojų nuolat organizuojami reidai dažnai atskleidžia visai kitokių faktus. Štai, balandžio 6-oji. Šių eilučių autorių vos keletą valandų pabuvojo keliuose, o pažeidimų buvo atskleista daugybė.

M. Melnikaitės kolūkio mechanizatorius Jonas Zalais motociklu iš Utenos rajono Leliūnų gyvenvietės vežė savo draugą. Abu važiuojo be apsauginių šalmų. J. Zalais su savimi neturėjo nei teisių, nei motociklo techninio paso. Už tai jam buvo surašytas protokolas.

O po kurio laiko tas pats J. Zalais, be dokumentų, be apsauginio šalmo jau vėl važinėjo po Rubikių gyvenvietę.

Pavakare iš M. Melnikaitės kolūkio į Leliūnus važiuojančia sutikom Lietkoop-sąjungos Vilniaus autobazės Anykščių kolonos automatinis su užrašu „Duona“. Vairuotojas Kazys Burneika aiškinosi:

— Aš tik iki Leliūnų viena molerį pavežėsiu. Paprasčiau kai ką nuvežti...

Iš tos mielaširdystės K. Burneika net pamiršo, kad asmeniniams tikslams visuomeninį transportą naudoti draudžiama, kad reikia tvarkingai užpildyti kelionės lapą...

„Ateities“ kolūkyje prie vieno miško išvydome MTZ-50 markės traktorių ir du vyriškus, kertančius medžius. Pasiteiravome, kuris iš jų traktorininkas.

— Esu Vytautas Jurkėnas, — prisistatė vienas. — Traktorininkas ne aš, o kitas. Jis kažkur nuėjo.

— Taip, taip. Sis žmogus Vytautas Jurkėnas. O trak-

torininko pavardės nežinau — pritarė ir kitas.

Bet yla iš maišo gnet išlindo. Pasirodo, kad traktorius, pažymėto valstybiniu numeriu 09-29 IE, tikras šeimnininkas yra čia pat. Ir jo tikra pavardė ne Jurkėnas, o Valentas Zukas. Tad kodėl „Ateities“ kolūkio mechanizatorius V. Zukas ir jo giminaitis Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos aštuntokas nenorėjo iš karto pasakyti teisybę? Ogi todėl, kad V. Zukas traktorininko teisės jau seniai „išsisi“ autoinspekcijoje, kad į kelią jis išvažiuojo be kelionės lapo ir netgi, gal būt, savavališkai...

Keletas valandų kelyje. O tokių pažeidimų užtiksavome daugybę. Tas dar kartą rodo, kad daugelyje autoūkų vairuotojų ir kitų mechanizatorių drausmingumas yra nekoks.

St. Jurgelionis
Anykščių VRS darbuotojas.
Vyt. Bagdonas
„K. d.“ koresp.

Geležinkelis — pavojinga zona!

Dieną ir naktį, žiemą ir vasarą geležinkeliais rieda traukiniai. Pravažiuojant geležinkelio pervažą, vairuotojui reikia būti ypatingai atsargiam ir griežtai laikytis eismo taisyklių reikalavimų. Traukinio staiga nesustabdys ir nepasuks į šalį. Susidūrus su traukiniu, sudužoma transporto priemonė, žūsta žmonės, sutrinka eismas geležinkelio pervažose.

Pakraujioje autokolei Pasvalys — Šiauliai važiuojantis automatinis vairuotojas nekreipė dėmesio į pervažoje mirksintį raudoną šviesoforo signalus, nematė, kad artėja traukinys ir įsirežė į šilumvežį. Nuėjo nuo fėgių traukinys, buvo padaryti didžiuliai materialiniai nuostoliai.

Panašus atsitikimas buvo Anykščių rajone, kai moto-

ciklo vairuotojas taip pat nekreipė dėmesio į pervažoje mirksintį raudoną šviesoforo signalus ir, gal būt, tikėjosi pralėkti prieš artėjantį traukinį. Deja, neapskaičiavo. Nuo traukinio smugio motociklo vairuotojas ir su juo važiuojęs keleivis žuvo vietoje.

Dar daugiau įvykių, kai traktorininkai nepaiso eismo taisyklių reikalavimų pravažiuojami geležinkelio pervažas. Už lengvabūdiškumą tenka brangiai mokėti. Pabaltijo geležinkelio pervažose 1978 metais įvyko 19 susidūrimų, kurių metu žuvo arba buvo sunkiai sužeisti 37 žmonės, sudužyta daugybė transporto priemonių, padaryti dideli materialiniai nuostoliai geležinkelio. Tas verčia imtis tam tikrų profil-

aktinių priemonių, nes visų šių įvykių kaltininkas — vairuotojas.

Pervažose yra įrengti visuomeninių autoinspekcijų postai, kur pažeidėjai yra registruojami ir perduodami VAI, kad būtų atitinkamai nubausti. Tačiau mėgėjų pralėkti prieš artėjantį traukinį vis dar pasitaiko. Apie tokius pažeidėjus gavę iš traukinio mašinisto pranešimą, mes taip pat pranešame VAI.

Dar kartą norisi kreiptis į vairuotojus. Būkite drausmingi ir atidūs, artėdami prie geležinkelio. Nerizikuokite savo ir kitų gyvybe, sveikata. Nedrausmingiems geležinkelis — pavojinga zona!

J. Vėta
Pavežėlio geležinkelio ruožo viršininko pavaduotojas

Autobusai vėl kursuoja

Šią žiemą dėl blogų kelių autobusai nepasiekdavo kai kurių vietovių. Siekiant patenkinti keleivių pageidavimus, Anykščių autotransporto įmonė pavasarį atnaujino du maršrutus. Nuo balandžio 13 dienos autobusai vėl važiuoja į Uteną per Klikūnus ir į Viešintą per Vidugirį. Į Uteną per Klikūnus autobusai iš Anykščių autobusų stoties išvyksta 6 ir 16,45 val., o į Viešintą per Vidugirį išvyksta 8,35 val.

„K. d.“ inf.

Viešintų apylinkės vykdomojo komiteto pirmininkei LINAI SAVICIENEI Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame nuoširdžią užuojautą. Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas

ZLATKU SEIMAI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam dukrai ir seseriai BENEDUTEI, nuoširdžią užuojautą reiškia B. ir F. Davidonai, Gudavičienė, Gudauskai, Kavolūnai, Milevičiai, Repeckienė, Sazanauskai, Sližiai, Zvirbliai, Lisauskėnė.

Nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame VANDAI VAINAUSKIENEI, jos sesutei mirus. J. ir A. Gindrenai, Br. ir L. Petrikoniai, A. ir D. Sasnauskai, E. ir B. Geniai.

ZITAI CEKUOLIENEI Su Jumis dalinomės džiaugsmais ir rūpesčiais, leisk pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė mylimo vyro staigi mirtis. J. ir G. Lismanavičiai, L. Andrikonienė, P. ir A. Januškevičiai, J. Manelkienė, J. ir P. Navikai, A. Navikaitė

VYTAUTAI ALEJONAI, Kartu dalijomės rūpesčiais ir džiaugsmais, leisk pasidalinti liūdesiu, kuri sukėlė mylimo tėvelio mirtis. M. Melnikaitės kolūkio Paežerių fermos darbuotojai

Skausmo valandą, mirus mylimam broliui, nuoširdžią užuojautą JUOZAI RIMKUI. Aknystos psichoneurologinio internato pagalbinio ūkio gyvulininkystės darbuotojai

NIJOLE, GEDA ir DANGUOLĖ JUKNUS nuoširdžiai užjaučiame, netekus mylimo tėvelio. Juostininkų aštuonmetės mokyklos mokytojai ir mokiniai

VYTAUTUI ALEJONUI Mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reiškia Skiemonių zonos vet. darbuotojai.

ANTANUI BLAUZDZIUI Liūdesio valandą, mirus mylimam mamytei, nuoširdžią užuojautą reiškia Levaniškio kolūkio mechanizatoriai.

„Ateities“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija nuoširdžiai užjaučia JANINĄ KARPAVICIENĘ dėl brolio mirties.

Nuoširdžiai užjaučiame VYTAUTĄ ALEJONĄ, jo mylimam tėveliui mirus. M. Melnikaitės kolūkio pirminė partinė organizacija

JANINAI KARPAVICIENEI Tegų nuoširdžius užuojautos žodžiai paguodžia Jus skausmo valandą, netekus brangaus brolio. „Ateities“ kolūkio buhalterijos darbuotojai

VYTAUTUI ALEJONUI Mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžią užuojautą. M. Melnikaitės kolūkio komjaunuoliai

Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užjaučiame VYTAUTĄ ALEJONĄ. M. Melnikaitės kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

Mylimai sesutei mirus, nuoširdžiai užjaučiame ANELE FALKAUSKIENĘ. Žemės ūkio valdybos darbuotojų kolektyvas

Nuoširdžiai užjaučiame LINĄ SAVICIENĘ, jos mylimam tėveliui mirus. Viešintų vidurinės mokyklos mokytojai

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina inde kas 87352 Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 10.913 Užsak. Nr. 699